

Szeretnél a szerencséd kovácsa lenni?

Fura egy kérdés ugye?

Pedig, nagyon is gyakorlatias és ma már megvalósítható dologról van szó. Az **önmagunk szerencsés helyzetbehozásának mestersége** ugyanis - az iskolában tanult tantárgyakhoz hasonlóan - **elsajátítható!** A "tantárgy" sajátos jellegéből adódik azonban, hogy éppen az iskolákban nem oktatják...

Kitől és hogyan sajátítható ez el? Merül fel mindjárt a kézzel fogható, gyakorlatias kérdés.

Nos, KITŐL?

Azoktól a személyektől, akiknek már ez sikerült, és birtokában vannak ennek a szerencsekovácsolási jártasságnak, ismerik a szükséges alapelveket, recepteket és módszereket.

HOGYAN?

Egyszerűen csak követjük ezekben a személyeknek a tanácsait, módszereit és elsajátítjuk a gondolkodási szokásaikat, észjárásukat.

MIÉRT nem oktatják ezt az "életbevágóan fontos" tantárgyat - kötelező tantárgyként - az **iskolákban**?

Azért, mert a szerencsekovácsolás titkait ismerő, és azoknak- saját, megélt tapasztalataik alapján történő - oktatására alkalmas személyeknek csak a **magánoktatás egy újszerű, sajátos - a közvetlen értékesítéssel összefüggő - vállalkezési formájában éri** meg ezzel foglalkozniuk. Ők ugyanis a napjaink kihívásaira megfelelő válaszadáshoz nélkülözhetetlen, pozitív beállítottság és hozzáállás, optimizmus, az önfoglalkoztató vállalkozói szemléletmód, az önmagunknak dolgozás előnyeit tisztán látó gondolkodásmód mellett, számos olyan egyéb "hiánytantárgyakat" is oktatnak, amelyek nem szerepelnek a hagyományos iskolai oktatás tanrendjében.

Mit oktatnak akkor jelenleg az iskolákban, milyen ismeretek elsajátítására pocsékolják el drága idejüket a mai gyerekek? - merül fel a jogos kérdés. A jelek szerint minden bizonnyal a még az ipari forradalom érdekeit maximálisan figyelembe vevő szempontrendszer alapján meghatározott tantárgyakat, melyek nélkülözhetetlenek a különféle szakmák alapjainak elsajátításához. Hogy a megfelelő bizonyítvány birtokában aztán, szerezzenek magunknak egy jó vállalnál egy jól fizető állást, amiből tisztességesen megélhetnek. És még az idős éveinkre is meg fognak tudni majd takarítani magunknak egy kicsit a kapott jövedelmünkből.

No, **ez az a koncepció, aminek a válságjeleit ma már kezdik egyre többen a saját bőrükön meg tapasztalni**, csak egyelőre sehogyan sem képesek "a józanabbik" eszükkel felfogni...

Persze tárgyi oka is van annak, hogy a nevezett "hiánytantárgyak" nem szerepelnek az iskolai tanrendekben. Az oktatási intézményekben dolgozó személyek önmaguk is hiányában vannak ezeknek az ismereteknek, nincsenek gyakorlati tapasztalataik ezen a területen, mivel nem erre képezték ki őket.

Akiknek ugyanis - nem kevés idő, erőfeszítés és áldozathozatal - eredményeként sikerült erre a szerencsekovács képességre szert tenniük, azoknak alkalmazottként

egyszerűen nem éri meg a tudásukat bér munkában értékesíteniük. Ők a tapasztalatukat és ismereteiket szívesebben fektetik be az olyan személyekbe, akikben megvan a kellő elszántság sorsuk jobbra fordítására, nem elégednek meg az átlagemberekre oly jellemző pusztán vágyakozással. Céltudatosan és kellő hozzáértéssel választják ki a "tanítványaik", és már messziről felismerik és elkerülik azokat, akik csupán a heti LOTTO szelvényük gondos kitöltésére koncentrálnak, szürke igénytelenségben élnek az életüket, és abban reménykednek, hogy egyszer csak - szerintük teljesen megérdemelten - az ölükbe hullik majd az áhított manna...

Hihetetlen, de mégis igaz!

A szerencsekovácsolás megtanulható!

Ráadásul ehhez a tanuláshoz még ösztöndíj is kapható!

Hogyan van ez? Igen jól olvastad. Ma már vannak olyan cégek, amelyek **megfizetik** az embernek azt, **ha önmagának egy jobb változatát hajlandó előállítani.**

Az alapvető tevékenységet valamennyien már 3-4 éves korunk óta ösztönösen végezzük. Hiszen amikor felfedeztünk valami újdonságot, és megtanultuk azt használni, szívesen megmutattuk a játszótársainknak, és meg is tanítottuk őket annak a használatára. Mindezt ingyen, önzetlenül, a reflexeink által vezérelve örömmel tettük.

Nos, a helyzet mára annyiban változott meg, hogy ezért most már pénzt is kaphatunk.

Ahhoz viszont, hogy a mai tömegmédiával biztosított reklámözön közepette, képesek legyünk magunkra vonni az emberek figyelmét, érdemes alaposan megfigyelni azok viselkedését a gyorsan változó körülményeink között. Ennek érdekében az átlagosnál jóval jobban kell tudnunk az emberekhez értenünk. Könnyen szóba kell tudnunk velük elegyedni, illetve nem árt, ha számunkra egyáltalán nem okoz problémát, hogy jól ki tudjunk jönni velük.

Mindennek a kulcsa **az önmagunkhoz értésben** rejlik. Így el is jutottunk napjaink egyre divatosabb kifejezéséhez és fogalmához, az önfejlesztéshez, az élethosszig tanuláshoz, más szavakkal kifejezve, a személyiségünk folyamatos gyarapításához.

Igen jól értetted, napjainkban a **boldogulásunkhoz** vezető egyik út, a személyiségünk fejlesztésén, és - példánkkal mintaképpül szolgálva - **másoknak is erre való ösztönzésén** keresztül vezet.

A már korábban említett ösztöndíj anyagi háttérének megteremtéséhez az eszközt - a pénzcsináló gépezetet - az otthoni körülmények között, távmunkában végzett Ügyfélbarát Marketing jelenti. Ez egy **önzetlen problémamegoldó tevékenység**, nem pedig, egy önös érdekből végzett, kétségbeesett, rábeszélő próbálkozás!

Az elérhető jövedelem mértékegysége - a pénz - azt a mérőszámot testesíti meg, ami kifejezi, hogy mennyire vagyunk hatékonyak a mások érdekében végzett problémamegoldó szolgáltatásunkban.

Sajátossága ennek az újfajta "eszköznek" - pénzcsináló gépezetnek -, hogy a kapott anyagi és erkölcsi jutalom a befektetett munkánkkal nem egyenesen arányos, hanem **hatványozottan!**

A szerencsekovácsolási ismereteink átadásának eredményeként, másokat szerencsésebbé téve, mi magunk is - törvényszerűen - szerencsésebbek leszünk.

Ezeknek a gondolatoknak a közreadásával kívántam felhívni a figyelmet arra, hogy egy "átlag embernek" is mennyire optimális lehetősége nyílik az **értékteremtés** megvalósítására - ami az egyetlen és örök érvényű nyereségforrás - a mai körülményeink között.

Milliomos ÉSZJÁRÁS:

"A milliomossá válás folyamata nem azonos minden esetben. Vannak viszont olyan személyiségjegyek, amelyek valamennyi önerőből milliomossá vált személynél megtalálhatók, mint például a bőséges optimizmus, az önbizalom és a jó kapcsolatépítő képesség. Természetesen kisebb eltérések is megfigyelhetők, de minden kétséget kizáróan létezik egy sablon, amit érdemes követni." (Annalena LOBB)

Készítette: KAJÁRIK Béla
